

indulásával járó gazdasági előnyökre való tekintettel és mert középítkezésre a közeljövőben nem számíthatunk, a magam részéről hajlandó lennék olyan hatósági álláspontot képviselni, mely szerint ezek a telkek a lehető legelőnyösebben, esetleg ingyen bocsátassanak olyan jelentkezők birtokába, akik az építkezéshez szükséges tőkével rendelkeznek és kötelezik magukat arra, hogy rövid, záros határidő alatt valóban építkeznek is.

A jelenlegi időpont, — amikor a tőke nyugtalankodik és minden komoly ok nélkül ingatlanbefektetés iránt orientálódik —, tehát alkalmas is lenne a terv megvalósítására. Az építkezés olcsóságát sokan kihasználnák, akiket most csak az tart vissza, hogy városi telket igen magas áron lehet megszerezni.

Uj telepek létesítését

minden erővel meg kell akadályozni és a rendszertelen építkezések megszüntetése céljából mulhatatlanul el kell készíteni az általános csatornázási és városrendezési tervet és a modern követelményeknek megfelelő építkezési szabályrendeletet.

A físzal kereskedelmi kikötő

ügyét is rendezni kell, a kikötőhely meg-nagyobbitásával, a homokrakodó áthelyezésével és a Közuti Vaspálya Rt. iparvágányának meghosszabbításával. Erre is folyamatosan vannak a tárgyalások és a Közuti Vaspálya Rt. késznek nyilatkozott a megszüntetett ujszegedi vonalrész helyett az Erzsébet-rakparti vonal meghosszabbítására és 4—5 vagon befogadására alkalmas kitérők építésére.

— Folytatni kell a megkezdett

halasító

és ezzel kapcsolatos ármentesítő művek kiépítését. A halastó jövedelmezősége ellen az utóbbi időben felmerült skrupulusok ellenére a hatóság meg van győződve arról, hogy a munkaalkalom mellett, a városnak tulnyomóan állami segélyből épült olyan objektuma létesül, amely a várost és környékét bőséges és olcsó hallal látja el és ennek előnyeit a város közönsége még akkor is élvezi, ha a haltermés értékesítéséhez és főként az export-hoz fűzött várakozások azonnal nem is teljesednének.

— A fontosnál fontosabb

szabályrendeletek egész sorát

kell megalkotni. Így a kötelező ravatalozásról és a központi temető létesítéséről szóló szabályrendeletet. A modern közegészségügyi követelmények nem tűrik tovább a háznál való ravatalozást és a temetők minden városrészben való terjeszkedését.

— Meg kell alkotni, illetőleg a mai követelményeknek megfelelően át kell alakítani a kéményseprési, piacrendészeti, hus és vásárpénztári, építési, szervezeti, szegényügyi, tűzrendészeti, együttes pénztárkezelési, tejárutási stb. szabályrendeleteket és minden vonalon gyakorlatilag érvényre kell iuttatni a leg-szigorubb takarékoskagot.

— Mindezek mellett a város hatóságának figyelemmel kell lenni egyetemi városi nívójára és gondoskodását képezi a vallás, a kultúra, a tudomány, a művészet, a közegészségügy, a testnevelés, a sport, a közművelődés, az iskolán kívüli népoktatás, a gazdasági szakoktatás, az ipar, a kereskedelem, a közgazdaság minden közérdekű ügyének előmozdítása, a város szépségzete, köztisztasága és közrendszete. Ezen odavetett, hiányos felsorolásból is látnivaló, hogy a város hatósága nem lesz munkanélkül az új esztendőben sem.

— Ismétlem, a legnagyobb bizalommal és optimizmussal telve nézek a közelgő ujév elé, mely egész bizonyosan meghozza számunkra a nyugodtabb időket, a várva-várt megkönnyebbülést.

Estélyi ruhák alá speciális

fűzők és melltartók legolcsóbban és legszebben

SCHILLER ILUS szalonjában. Csekonics u. 4. I. em. 3.

HA-HA

CIPÓÁRUHAZ

Rendkívüli árajánlata

Gyermekehócipők — — — — — 3' — P-től

Női hócsizmák — — — — — 11'50 "

Legdivatosabb gummi hócipő 10'50 "

Férfi cipők (egyes párok) — — — 10'50 "

Férfi divatcipők színes és feketeiben 14'50 "

Kérjük áras kirakatainkat megtekinteni!

A kereskedelmi szerződések fontossága

Irtá: Dick Jenő

Uj keletű, hogy a magyar közönség foglalkozni kezd a kereskedelmi szerződések tartalmával. Saját kárán tanulta meg — a monarchia feloszlása óta —, hogy az ország egészséges vérkeringése a kereskedelmi szerződések mikéntjétől függ. Ha vizsgáljuk az öreg Európa új gazdasági térképét, azt látjuk, hogy a lázmérő nyugtalanító rajzot mutat:

Anglia a napokban szakított évszázados szabadkereskedelmi vámpolitikájával és vámsorompókkal küzd a munkanélküliség veszélye ellen. Emellett a gazdag font beállt a középeurópai szegény államok sorába és ma 30 százalékkal kevesebbet ér, mint három hó előtt.

Németország gigantikus méretű szükségrendet hozott, az árakat törvényileg letörte, hogy a termelést és megélhetést olcsóbbá tegye és az exportot elősegítse.

Franciaország, hogy védekezzék az angolok és németek versenye ellen, a parlamentben törvényjavaslatot terjeszt elő, hogy a meglevő vámokat automatikusan annyira emelhesse, amennyire az angol font, vagy a középeurópai államok valutája esett.

Svédje ugy védekezik a németek dumpingáiraival szemben, hogy a kereskedelmi szerződést felbontja és Németországgal vámháborúra készül.

Csehszlovákia az agráriusok nyomására már egy éve vámháboruban él velünk.

E világrengető események dacára a mi vámrendelkezéseink alig változtak. A devizarendelet kényszerrendszabályai enyhítik ugyan a helyzetet, de nem oly mértékben, mint ahogyan azt az ország mai súlyos gazdasági helyzete megkívánna. Az ezévi január—szeptemberi statisztikai adatok szerint behozatalunk az év 9 hónapjában 428 millió pengő volt, míg a kivitel 401 millió pengő tett ki. Hazánk külkereskedelmi mérlegének passzív egyenlege tehát háromnegyed év alatt 27 millió pengőre rugott.

Ha vizsgálat tárgyává tesszük, melyek azon államok, amelyek többet exportáltak hozzánk, mint amennyit mi vittünk ki, akkor könnyen bonckés alá vehetjük a mi kereskedelmi politikánkat és a statisztika súlyos indokot szolgáltat a komoly kritikára.

Az 1929. és 1930. években a következő államoknál állunk legrosszabbul:

Németországgal szemben a passzív egyenleg 1929-ben 91 millió pengő, 1930-ban 81 millió pengő, 1931. január—szeptemberben 55 millió pengő tett ki. Évek óta hangoztatom, hogy mondjuk fel a legtöbb kedvezmény elvét Németországnak, mert lehetetlen elnézni azt, hogy a németek mind nagyobb és nagyobb tömegeket és főleg kész ipari cikkeket szállítanak hazánkba, anélkül, hogy ezzel szemben kellő mértékben kaput nyitnának a magyar gabonaműveknek, az élőállatoknak, nem is szólva a hústerményeinkről, amelyeknek bevitelét teljesen tilalmazva van. Tekintve ama körülményt, hogy Németország ma az angol vámok, másrészt

a svájci vámháboru folytán nehéz helyzetbe került, ma látom az időpontot elérkezettnek arra, hogy a németeket ugyanolyan értékű magyar termék és termék átvételére szorítsuk, mint amennyit mi importálunk tőlük.

Csehszlovákiával szemben is passzív az egyenlegünk: 1929-ben 58 millió pengő, 1930-ban 26 millió pengő tett ki, míg az idei év, dacára a Csehszlovákiával fennálló vámháborúnak, ismét emelkedést mutat, mert a 9 hónap passzív egyenlege 21 millió pengő. — Ezen adatnak a szomorú jelentőségét akkor tudjuk felismerni, ha szemügyre vesszük, hogyan alakult e tétel:

	behoztunk Csehszlovákiából 9 hónap alatt	kivittünk Csehszlovákia 9 hónap alatt
1930 január—szept.	137 millió	112 millió P.
1931 január—szept.	38 millió	17 millió P.
leesett	28%-ra	15%-ra.

Ebből a két szempontból tehát azt látjuk, hogy Csehszlovákia nem érezte meg olyan súlyosan a vámháboru terhét, mint Magyarország, mert a cseh kivitel Magyarország felé csak 72 százalékos, a mi csehszlovákiai kivitelünk azonban 85 százalékos csökkenést mutat. Mi állandóan ostromoljuk a kereskedelmi minisztériumot, hogy cselekedjünk mi is úgy, mint a csehek és kössük az összes cikkeket, amelyeket behozunk, behozatali engedélyhez. Emellett követeltük, hogy a származási országok ellenőrzése legyen szigorubb. Kérelmünk meghallgatásra nem talált és Csehszlovákia tovább is jóval nagyobb értékű árut szállíthat Magyarországra, mint amennyit mi exportálunk.

Mivel a cseh kereskedelmi szerződés ügye igen régóta húzódik, Csehszlovákia azt a kívánságát terjesztette elő a magyar kormányhoz, hogy létesítsenek ideiglenes megállapodást bizonyos mennyiségű tűzifának behozatalára, amivel szemben ők élő sertés bevitelére adnak engedélyt. A magyar érdekeltek a cseh kezdeményezést elvi szempontból helytelenítették, mert a külön engedélyben a kereskedelmi szerződés megkötésének késleltetését látták. Ennek dacára a megállapodás létrejött olyformán, hogy 1931 december 31-ig Magyarország beenged 20.000 vagon tűzifát, — evvel szemben Csehszlovákia 29.000 darab hízott sertés bevitelére ad engedélyt. A magyar érdekeltek a prágai lapokból nyertek értesülést ezen megállapodás létrejöttéről, mire azonnal intervenáltak úgy a földművelésügyi, mint a kereskedelemügyi minisztériumban és azt kérték, hogy ha létesítünk megállapodást, ne kizárólag élő sertéskontingenst kérjünk, hanem a 29.000 darab sertés keretében adassék meg a lehetősége annak, hogy ezen mennyiség 50, vagy esetleg kisebb százaléka zsir, szalonna, vagy hus formájában legyen Csehszlovákiába szállítható. Ennek indoka az, hogy nem előnyös a magyar mezőgazdaság szempontjából, hogy túl sok élő sertés kerüljön a cseh piacra, mert ez az árak olymértvű lemorzsolódására vezethet, hogy a kontingens teljesen illuzórikussá válik és sokkal egész-